

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо офіційного тлумачення положень пункту 7 частини першої статті 247 Кодексу України про адміністративні правопорушення у взаємозв'язку з положеннями частини другої статті 38 цього кодексу

м. К и ї в
24 лютого 2016 року
№ 14-у/2016

Справа № 2-7/2016

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колісника Віктора Павловича,
Кривенка Віктора Васильовича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Мойсика Володимира Романовича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича – доповідача,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо офіційного тлумачення положень пункту 7 частини першої статті 247 Кодексу України про

адміністративні правопорушення у взаємозв'язку з положеннями частини другої статті 38 цього кодексу.

Заслухавши суддю-доповідача Шевчука С.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – Уповноважений Верховної Ради України з прав людини – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 7 частини першої статті 247 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс) у взаємозв'язку з положеннями частини другої статті 38 Кодексу.

Згідно із вказаними положеннями Кодексу, якщо справи про адміністративні правопорушення відповідно до Кодексу чи інших законів підвідомчі суду (судді), стягнення може бути накладено не пізніше як через три місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні – не пізніше як через три місяці з дня його виявлення, крім справ про адміністративні правопорушення, зазначені у частині третій цієї статті (частина друга статті 38); провадження в справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю у випадку закінчення на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених статтею 38 Кодексу (пункт 7 частини першої статті 247).

Офіційну інтерпретацію положень пункту 7 частини першої статті 247 Кодексу у поєднанні з положеннями частини другої статті 38 Кодексу автор клопотання просить дати в аспекті таких питань:

– чи включає провадження у справі про адміністративне правопорушення, про яке йдеться в частині першій статті 247 Кодексу,

заходи з перевірки наявності правопорушення та складання протоколу про адміністративне правопорушення;

– чи унеможливилює вплив строку, передбаченого частиною другою статті 38 Кодексу, складання протоколу про адміністративне правопорушення.

Практичну необхідність в офіційному тлумаченні названих положень Кодексу суб'єкт права на конституційне подання обґрунтовує „неоднозначним їх тлумаченням та застосуванням судами, відсутністю в зв'язку з цим юридичної визначеності щодо належного порядку здійснення повноважень уповноваженими особами Секретаріату та представниками Уповноваженого щодо складання протоколів про адміністративне правопорушення, необхідністю встановлення юридичної визначеності щодо застосування вказаних положень КУпАП для осіб, щодо яких відповідні заходи вживаються“.

На підтвердження неоднозначного застосування вказаних положень Кодексу до конституційного подання долучено копії постанови окружного адміністративного суду міста Києва від 28 липня 2014 року, ухвал Київського апеляційного адміністративного суду від 16 вересня 2014 року та Вищого адміністративного суду України від 9 жовтня 2015 року, а також копію постанови апеляційного суду Харківської області від 8 травня 2013 року.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 25 січня 2016 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному поданні має бути зазначене правове обґрунтування

необхідності в офіційному тлумаченні правового акта (пункт 4 частини другої статті 39); підставою для конституційного подання щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є практична необхідність у з'ясуванні або роз'ясненні, офіційній інтерпретації положень Конституції України та законів України (стаття 93).

Аналіз конституційного подання дає підстави для висновку, що Уповноважений Верховної Ради України з прав людини не конкретизував, які положення пункту 7 частини першої статті 247 Кодексу є незрозумілими і потребують офіційного роз'яснення, а саме не визначив предмета тлумачення.

За правовою позицією Конституційного Суду України невизначеність предмета тлумачення унеможливує здійснення офіційної інтерпретації положень Конституції України та законів України (ухвали від 5 жовтня 2015 року № 45-у/2015, від 11 листопада 2015 року № 47-у/2015, від 29 грудня 2015 року № 54-у/2015).

Таким чином, автор клопотання не дотримав вимог пункту 4 частини другої статті 39, Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

2.2. В Основному Законі України визначено вичерпний перелік питань, що належать до повноважень Конституційного Суду України, зокрема офіційне тлумачення Конституції України та законів України (статті 147, 150).

Як вбачається з аналізу зазначених у конституційному поданні питань, а саме: чи включає провадження у справі про адміністративне правопорушення, про яке йдеться в частині першій статті 247 Кодексу, заходи з перевірки наявності правопорушення та складання протоколу про

адміністративне правопорушення; чи унеможливилює сплив строку, передбаченого частиною другою статті 38 Кодексу, складання протоколу про адміністративне правопорушення, автор клопотання намагається отримати консультацію з практичного застосування вказаних правових норм, а не офіційну інтерпретацію положень пункту 7 частини першої статті 247 Кодексу.

Конституційний Суд України неодноразово наголошував на тому, що правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування; надання консультацій чи роз'яснень з цього приводу не належить до повноважень Конституційного Суду України (ухвали від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 3 липня 2014 року № 73-у/2014, від 14 жовтня 2014 року № 88-у/2014, від 13 травня 2015 року № 19-у/2015).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 38, 39, 45, 50, 93 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав

людини щодо офіційного тлумачення положень пункту 7 частини першої статті 247 Кодексу України про адміністративні правопорушення у взаємозв'язку з положеннями частини другої статті 38 цього кодексу на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“; невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ